

Πετροκούναβο ή αλλιώς Ζουρίδα

Η ζουρίδα δίκαια θα μπορούσε να θεωρηθεί η "αλεπού της κρητικής υπαίθρου"

Μία ευκαιρία δούμε το ζώο αυτό που μοιάζει πολύ με τη καλογεννούσα , κοινός νυφίτσα, που οι περισσότεροι γνωρίζουν καλά, λίγοι όμως γνωρίζουν ότι υπάρχει και ένα άλλο είδος κουναβιού που είναι μεγαλύτερο σε διαστάσεις από τη νυφίτσα και ακόμα πιο άγριο, η ζουρίδα!

Η ζουρίδα, αυτό το νυχτόβιο άγριο ζώο, δίκαια θα μπορούσε να θεωρηθεί η "αλεπού της κρητικής υπαίθρου", γιατί κι αν ακόμα είναι μικρότερη σε μέγεθος από αυτήν, κάνει τις ίδιες σχεδόν ζημιές και καταστροφές!

Επιστημονικά λέγεται "ικτίς", κοινώς κουνάβι.

Σήμερα στην αναζήτηση της λέξης "κουνάβι" εμφανίζεται μονάχα η νυφίτσα με τη γνωστή της ιστορία της παράδοσης, γιατί ονομάστηκε έτσι, αλλά καμία αναφορά στην "ξαδέρφη" της, τη ζουρίδα, που είναι σαφώς πιο μεγάλη σε μέγεθος, και πιο άγρια από τη νυφίτσα!

Έχει το μέγεθος γάτας, και σπάνια τη βλέπουμε μέρα στη φύση, γιατί κρύβεται όπως ο ασβός στη φωλιά του που είναι τρύπες και χαλάσματα.

Τη νύχτα όμως, η ζουρίδα βγαίνει για αναζήτηση τροφής και το πιο πιθανόν, είναι να τη δούμε στη μέση του δρόμου πατημένη από κάποιο αυτοκίνητο επειδή την τύφλωσαν τα φώτα και έπεσε από σαστισμάρα πάνω του.

Η ζουρίδα σαν αρπαχτικό, δεν εξημερώνεται, δεν είναι φυτοφάγο αλλά αντίθετα, άκρως σαρκοφάγο!

Δεν είναι τρωκτικό και το μόνο καλό που κάνει είναι να εξολοθρεύει ποντίκια και φίδια. Τρέφεται με τρωκτικά, πουλιά, αυγά, λαγούς και κατά τις νυχτερινές της εξορμήσεις σε αγροτόσπιτα, αρπάζει κουνελάκια κοτόπουλα κλπ που κόβει το λαιμό τους και πίνει το αίμα τους. Άμα ορμήσει σε κοτέτσι που δεν έχει περίφραξη μπορεί τάκα τάκα να πνίξει και δέκα κοτόπουλα! Συνήθως δεν τρώνε όλη την κότα αλλά ρουφάνε το αίμα της.

Και τα δύο αυτά άγρια ζώα, και η ζουρίδα και η νυφίτσα, έχουν πολύ καλή ποιότητα γούνας σαν μεταξένια, και κάποτε τις κυνήγαγαν για το λόγο αυτό. Με τη γούνα αυτή, έκαναν εξωτερική επένδυση σε ταμπακιέρες, πορτοφόλια, σε γιακάδες, και γενικά σε μικρής επιφάνειας αντικείμενα. Πολλοί την κυνηγάνε για να την ταριχεύσουν και να στολίσουν μια γωνιά του σπιτιού.

Στην Κρήτη, έχει επικρατήσει η ονομασία "ζουρίδα" επί τουρκοκρατίας. "Ζουρίδες" = νυχτόβιες επιθέσεις των Τούρκων. Με τον ίδιο βίαιο και πονηρό τρόπο δρουν και οι αρπαχτικές ζουρίδες, για να εισβάλουν στα χωριά και να τρυπώσουν στο κοτέτσι και να μην αφήσουν μια κότα ζωντανή, αλλά ούτε και τα αυγά!

Μάνος Φαρσάρης Α7